

Sygn. akt: I 1 C 192/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: st. sekr. sądowy Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 r. w Gdyni

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko M. W.

o zapłatę

I Oddała powództwo w całości;

II Kosztami postępowania w kwocie 107,00 złotych, w tym 60,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. pozwem z dnia 22 września 2015 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. W. kwoty 229,19 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana oraz (...) SA(poprzednio (...) Bank S.A.) zawarli w dniu 13 grudnia 2010 r. umowę bankową o numerze (...) na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tej umowie. Powód wskazał, iż pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niezapłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W dniu 17 kwietnia 2015 r. (...) SA zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Powód wyjaśnił, iż na żadaną pozwem kwotę składają się: należność główna w wysokości 181,90 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 47,29 zł, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową.

(pozew - k. 2,15, -17v.)

W dniu 2 listopada 2015 r., w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 7316/15, Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty - k. 24)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana M. W. wywiodła sprzeciw zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż nie ma majątku, ani dochodów, a

także zarzuciła nieudowodnienie przez powoda istnienia po stronie pozwanej długu i jego wysokości, zarzuciła też, że wymagalność dochodzonego przez powoda roszczenia przypadła na dzień 10 grudnia 2011 r. Zdaniem pozwanej roszczenie to - jako związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - uległo przedawnieniu z dniem 11 grudnia 2014 r., tj. po upływie 3 lat. Pozwana wskazała również, iż wierzytelność ta już w momencie cesji, tj. w dniu 17 kwietnia 2015 r., była przedawniona.

(sprzeciw - k. 32-33, protokół z rozprawy k. 54.)

Powód w piśmie procesowym z dnia 26 lutego 2016 r. zaprzeczył twierdzeniom pozwanej aby dochodzona wierzytelność uległa przedawnieniu. Powód wskazał, iż pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty kredytu w terminach wskazanych w umowie kredytowej, wobec czego (...) S.A. w dniu 20 kwietnia 2012 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu nadano klauzulę wykonalności. Powód wyjaśnił również, że następnie skierowano sprawę na drogę egzekucji komorniczej, która została umorzona.

(pismo procesowe powoda - k. 42-44)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 grudnia 2010r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P. a M. W. doszło do zawarcia umowy pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 1819,60 zł.

okoliczność bezsporna, a nadto umowa pożyczki gotówkowej - k. 45-7, potwierdzenie wypłaty pożyczki - k. 43

W dniu 17 kwietnia 2015 r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P. a Prokurą Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności. W załączniku do umowy przelewu wierzytelności wskazano, iż przelewem objęto m. in. wierzytelność w stosunku do M. W. wynikającą z umowy nr (...) zawartej w dniu 10 grudnia 2010 r., w łącznej kwocie 229,19 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa sprzedaży wierzytelności - k. 4-7, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji - k. 8

W dniu 17 kwietnia 2015 r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, w którym stwierdzono fakt nabycia w dniu 17 kwietnia 2015 r. od (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P. wierzytelności względem dłużnika M. W., wynikającej z zawartej w dniu 10 grudnia 2010 r. umowy pożyczki nr (...) na kwotę 229,19 zł, w tym należność główna 181,90 zł i odsetki 47,29 zł.

okoliczność niesporna, a nadto wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego - k. 3

Pozwana M. W. nie ma żadnego majątku, wraz z rodziną / mężem i czwórka dzieci/ mieszka w mieszkaniu socjalnym; mąż jest niepełnosprawny w stopniu znacznym, jedno z dzieci-syn -jest dzieckiem autystycznym; łączny dochód tej rodziny to kwota 1607 zł, z czego na życie zostaje im ok. 200-400 zł miesięcznie

oświadczenie o stanie rodzinnym i majątkowym, k. 50-51

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę przeciwną, a nadto nie budziły one wątpliwości Sądu co do swojej autentyczności i prawdziwości, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę pożyczki, z której wywodził swoje roszczenie objęte pozwem, wskazując jednocześnie, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 17 kwietnia 2015 r. (art. 509 k.c.). Pomiędzy stronami ma zatem zastosowanie przepis art. 513 § 1 k.c., z którego wynika, że dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że (...) S.A. z siedzibą w P. i pozwaną M. W. łączyła umowa kredytu, która w związku z powstałymi zaległościami została przez kredytodawcę wypowiedziana. Poza sporem pozostawało również to, że pomiędzy powodem a (...) S.A. z siedzibą w P. doszło w dniu 17 kwietnia 2015 r. do zawarcia umowy przelewu wierzytelności.

Podstawową kwestią sporną, w związku z podniesionym przez pozwaną zarzutem przedawnienia, było ustalenie czy roszczenie powoda może być skutecznie dochodzone czy też uległo już przedawnieniu. Sporne było również to czy bieg terminu przedawnienia przedmiotowego roszczenia uległ przerwaniu. Nadto pozwana zarzuciła, iż pozwany nie wykazał zasadności roszczenia i jego wysokości.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przechodząc do zasadniczego zarzutu pozwanej jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Przepis art. 120 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia roszczenia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że łącząca pozwaną i poprzednika prawnego powoda (będącego bankiem) umowa pożyczki de facto była umową kredytu. Wymaga podkreślenia, że umowa kredytu jest regulowana ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, która nie zawiera postanowień co do przedawnienia roszczeń z niej wynikających, a zatem zastosowanie znajdują ogólne terminy przedawnienia z art. 118 k.c. Zgodnie z poglądem Sadu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 30 stycznia 2007 r. w sprawie o sygn. akt IV CSK 356/06, w całości podzielanym przez Sąd Rejonowy, termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata.

W niniejszej sprawie nie można było ustalić dokładnej daty wymagalności roszczenia, jednakże w oparciu o przedstawione dokumenty można było przyjąć, iż wymagalność roszczenia powoda przypadła najpóźniej na dzień 10 grudnia 2011 r., tj. na dzień, z którym upłynął roczny okres, na który została zawarta umowa i powinna wpłynąć wpłata ostatniej raty, zatem trzyletni okres przedawnienia upływał najpóźniej w dniu 10 grudnia 2014 r.

Zgodnie z art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.

Przepis art. 124 § 1 k.c. stanowi, że po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

W związku z podniesionym przez powoda zarzutem przerwania biegu w/w terminu przedawnienia przez wszczęcie przez poprzednika prawnego powoda postępowania egzekucyjnego Km 2435/12 na podstawie wystawionego

bankowego tytułu egzekucyjnego, zaopatrzonego postanowieniem Sądu w klauzulę wykonalności, Sąd zajął się zbadaniem czy przerwa taka rzeczywiście miała miejsce.

Należy wskazać, iż wniosek o wszczęcie egzekucji wywoła skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym jednak o tyle, o ile będzie pochodził od wierzyciela, którego osobę wskazuje tytuł egzekucyjny i na rzecz którego temu tytułowi została nadana klauzula wykonalności. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 r. sygn. akt II CSK 196/14 "wniosek o wszczęcie egzekucji nie przerywa biegu przedawnienia, jeżeli komornik umorzył postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela, który w toku tej egzekucji dokonał przelewu egzekwowanej wierzytelności. Do przerywania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których/przeciwko którym dana czynność, obiektywnie zdolna do przerywania przedawnienia, została dokonana. Po umorzeniu postępowania egzekucyjnego, przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo (art. 124 k.c.) jednak w tych samych granicach podmiotowych (wynikających z tytułu wykonawczego), co wynika z istoty przedawnienia. Brak więc podstaw do twierdzenia, że skutek rozpoczęcia biegu przedawnienia na nowo po umorzeniu postępowania egzekucyjnego może odnosić się do sytuacji gdy uprawnionym do wszczęcia ponownej egzekucji jest już inny niż wymieniony w pierwotnym tytule wykonawczym wierzyciel". Ponadto powód nie wykazał dowodami, że miała miejsce sytuacja, że wydano bankowy tytuł wykonawczy, któremu nadano klauzulę wykonalności, że wszczęto egzekucję na podstawie w/w dokumentu, a także nie wykazał, że ta egzekucja została umorzona.

Należy wszakże wskazać, iż postępowanie egzekucyjne Km 2435/12, zainicjowane przez poprzednika prawnego powoda, nie przerwało biegu terminu przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie.

Jak wynika z akt sprawy powód złożył pozew w niniejszej sprawie w dniu 22 września 2015 r. Skoro zatem wymagalność całej niespłaconej kwoty kredytu przypadająca najpóźniej na dzień 10 grudnia 2011 r., przedawnienie co do tej kwoty nastąpiło z upływem lat 3, tj. najpóźniej z dniem 10 grudnia 2014 r., już przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenie powoda, zarówno co do należności głównej jak i odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż powództwo w całości podlega oddaleniu.

Pomimo tego, iż żądanie powoda podlega oddaleniu z w/w przyczyn, Sąd odniósł się również do zgłoszonego przez pozwaną zarzutu nieudowodnienia zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia. W szczególności, nie wiadomo czy i w jakiej wysokości poprzednik prawny powoda wyegzekwował od pozwanej wierzytelność powstałą z umowy pożyczki z dnia 10 grudnia 2010r. Należy wskazać, iż powód poza umową cesji wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji, umową źródłową pożyczki, nie złożył żadnych dokumentów - dowodów wykazujących, że dochodzone roszczenie mu przysługuje i to właśnie w tej wysokości, nie złożył bankowego tytułu egzekucyjnego wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności oraz postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego Km 2435/12 nie złożył żadnych dokumentów - dowodów wykazujących, że dochodzone roszczenie mu przysługuje i to właśnie w tej wysokości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 118 k.c. w zw. z art. 117 § 2 k.c. oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód i tylko on poniósł koszty procesu, Sąd w pkt II wyroku obciążył go kosztami procesu uznając je za uiszczone w całości.